

Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2015 r. przez Urząd Nadzoru EFTA przeciwko Królestwu Norwegii

(Sprawa E-35/15)

(2016/C 216/10)

Skarga przeciwko Królestwu Norwegii została wniesiona do Trybunału EFTA w dniu 22 grudnia 2015 r. przez Urząd Nadzoru EFTA, reprezentowany przez Carstena Zatschlera, Markusa Schneidera i Øyvinda Bø, działających w charakterze pełnomocników Urzędu Nadzoru EFTA, 35, Rue Belliard, B-1040 Bruksela, Belgia.

Urząd Nadzoru EFTA występuje do Trybunału EFTA o:

1. orzeczenie, że Królestwo Norwegii uchybiło swoim zobowiązaniom wynikającym z aktu prawnego, o którym mowa w pkt 56i załącznika XIII do Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym (*dyrektywa 2000/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 listopada 2000 r. w sprawie portowych urządzeń do odbioru odpadów wytwarzanych przez statki i pozostałości ładunku*), w wyznaczonym terminie,
 - a. nie opracowując i nie wdrażając odpowiedniego planu odbioru odpadów i obchodzenia się z nimi dla każdego portu w Norwegii, zgodnie z wymogiem zawartym w art. 5 ust. 1 dyrektywy 2000/59/WE;
 - b. nie oceniając i nie zatwierdzając planów odbioru odpadów i obchodzenia się z nimi dla wszystkich portów w Norwegii, nie monitorując ich realizacji oraz nie zapewniając ich ponownego zatwierdzenia co najmniej co trzy lata zgodnie z wymogiem zawartym w art. 5 ust. 3 dyrektywy 2000/59/WE; oraz
 - c. nie zapewniając dostępność portowych urządzeń do odbioru odpadów we wszystkich portach w Norwegii odpowiednich do potrzeby statków zwykle korzystających z portu, bez powodowania niepotrzebnych opóźnień dla statków, zgodnie z wymogiem zawartym w art. 4 ust. 1 dyrektywy 2000/59/WE;
2. obciążenie Królestwa Norwegii kosztami postępowania.

Kontekst prawny i faktyczny oraz zarzuty prawne przytoczone na poparcie skargi:

- Urząd Nadzoru EFTA stwierdza, że Królestwo Norwegii nie dopełniło w odpowiednim czasie podstawowych obowiązków w zakresie ochrony środowiska morskiego nałożonych dyrektywą 2000/59/WE („dyrektywa” lub „dyrektywa o portowych urządzeniach do odbioru”).
- W celu ograniczenia zrzutu odpadów wytworzonych przez statki i pozostałości ładunku do morza, przepisy dyrektywy zobowiązują państwa EOG do zapewnienia dostępności odpowiednich urządzeń zdolnych do odbioru odpadów wytwarzanych na statkach oraz pozostałości ładunku we wszystkich ich portach oraz do opracowania i wdrożenia planów odbioru odpadów oraz obchodzenia się z nimi dla każdego portu.
- Dnia 23 października 2007 r. władze norweskie powiadomiły Urząd Nadzoru EFTA, że dyrektywa o portowych urządzeniach do odbioru została wdrożona do prawa krajowego.
- Na wniosek Urzędu Nadzoru EFTA Europejska Agencja Bezpieczeństwa Morskiego przeprowadziła kontrolę i wydała dnia 28 września 2010 r. sprawozdanie, w którym opisała m.in. uchybienia Norwegii w zakresie zapewnienia zgodności z wymogami dyrektywy.
- Dnia 10 lipca 2013 r. Urząd Nadzoru EFTA wydał uzasadnioną opinię, w której stwierdził, że Norwegia nie wypełniła m.in. obowiązków spoczywających na niej na mocy art. 4 ust. 1, art. 5 ust. 1 i art. 5 ust. 3 dyrektywy. Zwrócono się do Norwegii o podjęcie niezbędnych środków w celu zastosowania się do uzasadnionej opinii najpóźniej do dnia 10 września 2013 r.
- Urząd Nadzoru EFTA stwierdza, że do tego dnia Norwegia nie wypełniła swoich obowiązków dotyczących (i) opracowania i wdrożenia odpowiedniego planu odbioru odpadów i obchodzenia się z nimi dla każdego portu w Norwegii, zgodnie z wymogiem zawartym w art. 5 ust. 1 dyrektywy; (ii) oceny i zatwierdzenia planów odbioru odpadów i obchodzenia się z nimi dla wszystkich portów w Norwegii, monitorowania ich realizacji oraz zapewnienia ich ponownego zatwierdzenia co najmniej co trzy lata, zgodnie z wymogiem zawartym w art. 5 ust. 3 dyrektywy; oraz (iii) zapewnienia dostępności portowych urządzeń do odbioru odpadów we wszystkich portach na swoim terytorium zgodnie z wymogiem zawartym w art. 4 ust. 1 dyrektywy.